

- HOENNEPEL : Dd :: de Honepuolo, 2. H. 11., Müb 101, 3 v°. — Honepoul, 1139, bulle, D Kp 5. — Honepul, 1151, P L 9270/9. — Honepole, (1137-77), D Kp 4. — Honepöl, (1204), D Kp 18. — Hünepüle, 1206, D Kp 19. — Honepol, 1213, P L 9270/10 ; 1224, D Kp 37.
Germ. *hunu-* „honigfarbig” + *pōla-* m. „Pfuhl”-.
- HOENSBROEK : Lb :: Bruke, 1198, Ie P.
Germ. *brōka-* m. n. „moeras”.
- HOENZA [Driel : Gl] :: Hunsate, 1^e helft 9^e kop. ± 1170, Lorsch, ed. Glöckner n° 106. — Hunsete, 815 kop. id., ib. n° 105.
Germ. *Hūna*, gen. pl., „van Hunnen” + *sati-* m. „verblijf”.
- HOEPERTINGEN : Tg :: Hubertingis resp. Hubertinges, 1139 kop. midden 13^e, H Tc 43 resp. 137. — Hubertinge, 1155, Av A 11. — Hubertingen, 1213, Ie H ; 1224, Av A 102. — Hubertinken, 1213, Ie H ; 1218, Ie H ; 1219, H H. — Hobertingen, 1213, Av A 88 ; 1224, Av A 101. — Hubretenges, 1216, Hoei, I Vn. — Hubertenges, 1218, Ie H. — Hubertengen, 1218, Ie H ; 1223, Ie H. — Huberthynken, Huberthinche, 1218, Ie H. — Hvberthenken, 1221, Ie H. — Huberthinken, 1223, Ie H. — Hubertinge, 1224, Po.
Germ. *Huguberhtingum* „bij de lieden van Huguberht” (*hugu-* m. „verstand” + *berhta-* „schitterend”).
- HOESDORF [Reisdorf : Lx] :: Hvnzelinesdorph, 943 kop. ± 1225, Kb 701/A VII 1/216, 15 r°.
- HOESELT : Tg :: Housle, 1066 kop. waarvan kop. 18^e, I H. — Husle, 1155 kop. 13^e, I Lc n° 46. — Husela, 1178, H T 98. — Hoxele, 1198, Ie P.
- HOETMAR : Mü :: Hütnon, mitte 12., D W II a 1, 15 r°.
- HOETSEL [Zomergem : Gt] :: Hudeslo, 989 kop. midden 11^e, G LT 83 bis r^o ; 990 kop. id., ib. 83 bis v^o ; 1038, ed. DB, p. 197.
Germ. *Hudas lanha-* n. „bosje op hoge zandgrond, van Hudo”.
- HOEVEN, VEERTIG (onb. ± Mijdrecht : Ut) :: *aliam [terram] quam uulgari nomine uocant quadraginta hōuas*, 1085 vals 12^e, U SJ 948.
Germ. *hōbō-* f., een oppervlaktemaat.
- HOEZE [Aalst : Al] :: Hunsu, 966 kop. 15^e, X E 1417, 394 r°. — Honsa, 966 kop. id., ib. 9 v° ; 1220, G SP.
Oudgerm. hydroniem *Hunasō-*, bij *hunu-* „honigkleurig”.
- HOFFELD : Kb :: Huonfelt, 855, 2 kopien : ± 920 und ± 1100, Tr 1709, 22 v° und 57 r°. — Huffelt, 975, He AS 318. — Offelt, anf. 13., Kb 211/140.
- HOFLAND [Rubroek : Du] :: *terra que dicitur Houelande*, 1221, L B 1490/363 et 364.
Germ. *hofa-* m. „ferme” + *landa-* n. „terre”. *Hofland* „terre appartenant à la réserve seigneuriale”.
- HOFSTADE : Al :: Hofstade, 1096, ed. DB, p. 390. — Ofstade, (1170-80), X E 7013/20. — Hovestade, 1181, ed. Devillers, S. Waudru, n° 13. — Hofstaden, 1220, B 7006 en 7007. — Hostade, 1222, W P 16.
Germ. *hofa-* m. „boerderij” + *stadi-* f. „plaats”. Mnl. *hofstede* „grond waarop een huis staat, stond of kan staan”.
- HOFSTED E [Datteln : Mü] :: Houestete, 1096, D S 14. — Hofstedenen, 1109, bulle, D S 19. — Houestede, (1116), D S 22. — Hofstede, 1181, D S 56.
Idem.
- „H O F S T E D E” (unb. ± Xanten-Kleve : Dd) :: Hofstede, 2. H. 11., Müb 101, 3 v°.
- HOFWEILER : Tr :: VUilare, 902, Kb 201/2 (zweif. ident.). — Wilere, (1023-47),